

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาการกระทำผิดข้อบังคับและระเบียบ ว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย แห่งประเทศไทย ครั้งที่ 17 โดยใช้แบบสำรวจ เก็บรวบรวมข้อมูลจากประกาศคณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย นำข้อมูลจากแบบสำรวจมาวิเคราะห์ด้วยการแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ

ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 17 มีสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และเอกชน ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันรวมทั้งสิ้น 5,046 คน จาก 33 สถาบัน แบ่งออกเป็นนักกีฬาจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ 4,086 คน จาก 15 สถาบัน และนักกีฬาสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 960 คน จาก 18 สถาบัน โดยสถาบันที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันมากที่สุด คือ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ซึ่งส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันถึง 273 คน ส่วนสถาบันที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันน้อยที่สุด คือวิทยาลัยพยาบาลเซนต์หลุยส์ ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันเพียง 6 คน
2. ในจำนวนนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันทั้งสิ้น 5,046 คน เป็นนักกีฬาชาย 3,377 คน นักกีฬาหญิง 1,669 คน โดยเป็นนักกีฬาชายจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ 2,686 คนจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 691 คน และนักกีฬาหญิงจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ 1,400 คนจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 269 คน
3. มีการกระทำผิดข้อบังคับและระเบียบ ว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย เกิดขึ้นในกีฬาทุกชนิดที่มีการจัดแข่งขัน
4. เมื่อพิจารณาการกระทำผิด จำแนกตามเพศของนักกีฬาที่เข้าร่วมการแข่งขันพบว่า

กีฬาที่มีค้ำร้อยละการกระทำผิด ของนักกีฬาชายมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ ตะกร้อ, มวยสากล และกรีฑา

กีฬาที่มีค้ำร้อยละการกระทำผิด ของนักกีฬาชายน้อยที่สุด 3 อันดับสุดท้าย คือ ซอฟท์บอล, เปตอง และ ยูโด

กีฬาที่มีค้ำร้อยละการกระทำผิด ของนักกีฬาหญิงมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ แบดมินตัน, กีฬาทางน้ำ และบาสเกตบอล

กีฬาที่มีค้ำร้อยละการกระทำผิด ของนักกีฬาหญิงน้อยที่สุด 3 อันดับสุดท้ายคือเปตอง, ยูโด และเทนนิส

เมื่อพิจารณาทั้งนักกีฬาชายและหญิงรวมกัน พบว่ากีฬาที่มีค้ำร้อยละของการกระทำผิดมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ตะกร้อ, กรีฑา, มวยสากล

และกีฬาที่มีค้ำร้อยละของการกระทำผิดน้อยที่สุด 3 อันดับสุดท้าย คือ เปตอง, ซอฟท์บอล และยูโด

5. เมื่อพิจารณาการกระทำผิด จำแนกตามสถาบันที่ส่งนักกีฬา เข้าร่วมการแข่งขัน พบว่า

กีฬาที่มีค้ำร้อยละการกระทำผิด ของนักกีฬาจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ตะกร้อ, แบดมินตัน และกีฬาทางน้ำ

กีฬาที่มีค้ำร้อยละการกระทำผิด ของนักกีฬาจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐน้อยที่สุด 3 อันดับสุดท้าย คือ ซอฟท์บอล, เปตอง และ ยูโด

กีฬาที่มีค้ำร้อยละการกระทำผิด ของนักกีฬาจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมากที่สุด 3 อันดับแรก คือ กรีฑา, วอลเลย์บอล และมวยสากล

และไม่พบการกระทำผิดของนักกีฬาจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนถึง 7 ประเภท คือ กีฬาทางน้ำ, ซอฟท์บอล, เปตอง, เทเบิลเทนนิส, แบดมินตัน, ฟันดาบ และยูโด ทั้งนี้ไม่นับกีฬาบริดจ์ และฮอกกี้ ซึ่งไม่มีนักกีฬาจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเข้าร่วมการแข่งขัน

เมื่อพิจารณาการกระทำผิด ของนักกีฬาทั้งจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและเอกชนรวมกัน พบว่า กีฬาที่มีค้ำร้อยละของการกระทำผิด มากที่สุด 3 อันดับแรก คือ ตะกร้อ, กรีฑา, มวยสากล

และกีฬาที่มีค่าร้อยละของการกระทำผิดน้อยที่สุด 3 อันดับสุดท้าย คือ เบตอง, ซอฟท์บอล และยูโด

อภิปรายผล

ผลจากการวิจัยครั้งนี้แสดงให้เห็นว่า การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 17 เป็นที่สนใจของสถาบันอุดมศึกษาทั้งภาครัฐและภาคเอกชนเป็นอย่างยิ่ง โดยมีการส่งนักกีฬาจากสถาบันต่าง ๆ เข้าร่วมการแข่งขันถึง 33 สถาบัน เป็นนักกีฬาจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ 15 สถาบัน และ สถาบันอุดมศึกษาเอกชน 18 สถาบัน โดยสถาบันอุดมศึกษาของรัฐส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันมากกว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐมีความพร้อมมากกว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนซึ่งเพิ่งเข้าร่วมการแข่งขัน ยังขาดทั้งประสบการณ์ บุคลากรที่จะทำหน้าที่ฝึกสอน และควบคุมทีม ขาดนักกีฬาที่มีความสามารถพอที่จะส่งเข้าแข่งขัน และขาดงบประมาณสำหรับการส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันเป็นจำนวนมาก กีฬาที่สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ และเอกชนต่างส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันเป็นจำนวนมาก มักจะเป็นกีฬาใหญ่ ที่รู้จักและนิยมเล่นทั่วไป เช่น กรีฑา ฟุตบอล วอลเลย์บอล บาสเกตบอล เป็นต้น ส่วนกีฬาที่ไม่เป็นที่นิยมอย่างกว้างขวาง และมีการเรียนการสอนน้อย เช่น บริดจ์ ฮอกกี้ นั้น ปรากฏว่าสถาบันอุดมศึกษาเอกชนไม่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันเลย แสดงให้เห็นถึง ความแตกต่างทางด้านความพร้อมในการส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันระหว่างสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ กับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนอย่างเห็นได้ชัด

ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งนี้ ยังพบว่ามีกระทำความผิดข้อบังคับและระเบียบ ในกีฬาทุกชนิดที่จัดแข่งขัน แสดงว่า การกระทำความผิดข้อบังคับและระเบียบยังคงเป็นปัญหาในการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยอยู่ และเมื่อพิจารณาจากผลการวิจัยที่จำแนกการกระทำผิดตามเพศของผู้เข้าแข่งขัน และตามสถาบันที่ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขัน พบว่า นักกีฬาชายมีการกระทำผิดในกีฬาตะกร้อมากที่สุด ส่วนนักกีฬาหญิงมีการกระทำผิดในกีฬาแบดมินตันมากที่สุด และพบว่าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐมีผลการกระทำผิดในกีฬาตะกร้อมากที่สุด สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีการกระทำผิดในกีฬากีฬามากที่สุด ซึ่งพิจารณาโดย

ส่วนรวมแล้วปรากฏว่า ชนิดกีฬาที่มีการกระทำผิดข้อบังคับและระเบียบการแข่งขันมากที่สุด คือ ตะกร้อ รองลงมาคือ กรีฑา และมวยสากล ส่วนกีฬาที่มีการกระทำผิดข้อบังคับและระเบียบน้อยที่สุด คือ เปตอง ซอฟท์บอล และยูโด เป็นที่น่าสังเกตว่ากีฬาหลักที่มีสถาบันต่าง ๆ ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันมาก เช่น ฟุตบอลวอลเลย์บอล บาสเกตบอลกลับมีการกระทำผิดน้อยกว่ากีฬา 3 ประเภทดังกล่าว และมีข้อสังเกตอีกประการหนึ่งว่ากีฬาที่มีการกระทำผิดมาก 2 ใน 3 ชนิด คือ ตะกร้อ และ มวยสากลเป็นกีฬาที่ผู้เข้าแข่งขันเป็นชายล้วน จึงอาจกล่าวได้ว่ากีฬาที่มีการกระทำผิดข้อบังคับและระเบียบในการแข่งขัน ไม่ใช่กีฬาที่สถาบันต่าง ๆ ส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันเป็นจำนวนมาก แต่เป็นกีฬาที่มีลักษณะการแข่งขันเป็นรุ่น เป็นชุด หรือแบ่งเป็นประเภทการแข่งขันแยกย่อยลงไป เช่นกรีฑา และมวยสากล ซึ่งระเบียบของการแข่งขันค่อนข้างสลับซับซ้อนยากต่อการตีความและการปฏิบัติ ซึ่งความซับซ้อนของประเภทหรือรุ่นในการแข่งขันอาจมีผลต่อการกระทำผิดข้อบังคับและระเบียบการแข่งขันก็เป็นได้เนื่องจากประเภท หรือรุ่นของการแข่งขันและระเบียบการแข่งขันมาก ย่อมตรวจสอบการกระทำผิดได้ยากกว่า ส่วนตะกร้อนั้นถึงแม้ว่าระเบียบจะไม่ค่อยยุ่งยากนัก แต่มีระเบียบในการแข่งขันสองอย่าง ได้แก่ เซปักตะกร้อและตะกร้อลอดห่วง และยังเป็นที่น่าสังเกตว่า เฉพาะตัวโดยผู้ใช้ทักษะของนักกีฬามาก และยิ่งไขว่ความสามารถเฉพาะตัวของนักกีฬาอย่างเด่นชัด จึงทำให้นักกีฬาส่วนใหญ่มีความสนใจที่จะเข้าร่วมการแข่งขัน ซึ่งอาจเป็นสาเหตุทำให้เกิดการกระทำผิดข้อบังคับและระเบียบการแข่งขันในส่วนของหลักฐานการสมัครได้ เพราะว่ามีนักกีฬาบางคนอาจจะไม่ได้เป็นนักศึกษานักเรียนสถาบันอุดมศึกษา สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย แต่มีความสามารถทางด้านกีฬามาก จึงมีการกระทำที่ละเมิดหรือฝ่าฝืนข้อบังคับและระเบียบการแข่งขันเกิดขึ้น และยังพบว่า นักกีฬาชายมีแนวโน้มที่จะกระทำผิดข้อบังคับและระเบียบมากกว่านักกีฬาหญิง อาจเป็นเพราะนักกีฬาชายให้ความสำคัญในการกระทำตามข้อบังคับและระเบียบน้อยกว่านักกีฬาหญิง ดังเช่นที่พบในผลการวิจัยว่ากีฬาที่มีการกระทำผิดมาก มักจะเป็นกีฬาที่ผู้เข้าแข่งขันเป็นชายล้วน หรือนักกีฬาชายเข้าร่วมการแข่งขันเป็นจำนวนมาก

จากการศึกษาเอกสาร และประกาศในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งนี้ พบว่า การกระทำผิดที่พบมากที่สุดคือการกระทำผิดข้อบังคับและระเบียบการแข่งขันเกี่ยวกับว่าด้วยคุณสมบัติของผู้สมัครแข่งขัน (ข้อ 6) เช่น ต้องเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่ลงทะเบียนเรียน

ในมหาวิทยาลัย ตามหลักสูตรการศึกษา ระดับปริญญาตรีขึ้นไป ซึ่งในการแข่งขันที่ผ่านมาที่มีการกระทำผิดในลักษณะนี้เกิดขึ้น เช่น การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 14 ระหว่างวันที่ 27 ตุลาคม-3 พฤศจิกายน 2529 ณ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี ซึ่งสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ ได้ส่งนักกีฬาชายระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพหลักสูตร 3 ปี ลงทำการแข่งขันหมากรูกาไทย และนักกีฬาชายคนนี้ได้รับรางวัลที่ 2 (เหรียญเงิน) ซึ่งคณะกรรมการบริหารกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยได้พิจารณาแล้ว เห็นว่ามีเจตนาละเมิดต่อข้อบังคับ จึงได้ลงโทษให้คืนเหรียญรางวัลที่ได้รับและห้ามเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาทุกชนิดเป็นเวลา 3 ปี นับตั้งแต่การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 เป็นต้นไปและห้ามมิให้สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือส่งกีฬาประเภทหมากรูกาไทยเข้าร่วมการแข่งขันเป็นเวลา 1 ปี และอีกประเด็นหนึ่ง คือ การเป็นตัวแทนมหาวิทยาลัย นักศึกษาคนหนึ่งจะเข้าแข่งขันกีฬาในฐานะผู้แทนของมหาวิทยาลัยได้เพียงมหาวิทยาลัยเดียว ไม่เช่นนั้นจะถูกลงโทษ เช่นกรณีการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 14 มีการกระทำผิดในลักษณะนี้ คือ กีฬาบาสเกตบอลชาย จำนวน 1 คน ของมหาวิทยาลัยเทคนิคสยาม ลงทำการแข่งขันให้ทีมมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ แสดงว่านักกีฬาคนนี้มีเจตนาฝ่าฝืนต่อข้อบังคับคณะกรรมการกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยโดยแจ้งชัดสมควรได้รับการลงโทษห้ามนักกีฬาบาสเกตบอลชายดังกล่าวเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาทุกชนิดเป็นเวลา 3 ปี นับตั้งแต่การแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 15 เป็นต้นไปและห้ามมิให้มหาวิทยาลัยเทคนิคสยามส่งทีมนักกีฬาบาสเกตบอลชายเข้าร่วมการแข่งขันเป็นเวลา 1 ปีด้วย และเกณฑ์การกำหนดให้นักกีฬาทีมชาติเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาแต่ละชนิด ได้มีการกำหนดขึ้นหรือมีการเปลี่ยนแปลงทุกปี ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้มีรายละเอียดมาก อาจเป็นการยากในการเข้าใจและปฏิบัติตาม จึงเป็นสาเหตุทำให้เกิดการกระทำผิดขึ้นอยู่บ่อย ๆ ส่วนปัญหาด้านหลักฐานการสมัครอาจเป็นเพราะว่า จำนวนหลักฐานการสมัครมีมากถึง 5 ชุด นักกีฬาบางคนขาดหลักฐานบางรายการ และดำเนินการล่าช้าไม่เห็นความสำคัญของรายละเอียดในใบสมัครหรือเกิดจากตัวบุคคลที่เกี่ยวข้องด้วย เช่น ผู้จัดการทีม ผู้ฝึกสอน ซึ่งมักจะหาวิธีการหลีกเลี่ยงข้อบังคับและระเบียบของการแข่งขัน เพื่อแสวงหาผลประโยชน์ และเอารัดเอาเปรียบผู้ร่วมการแข่งขันอื่น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ ทบวงมหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย (2529)

ในส่วนของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ครั้งที่ 13 พบว่า ปัญหาและอุปสรรค ที่เกี่ยวกับการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ที่มีอยู่ในระดับปานกลางคือ การเอาโรค เอาเปรียบ ความรุนแรง และความไม่เรียบร้อยในการแข่งขันอันเนื่องมาจากการมุ่งแต่ชัยชนะ และปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัตินักกีฬาโดยการนำเอาผู้ที่ไม่ได้เป็นนักศึกษาเข้ามาร่วมการแข่งขัน

นอกจากนี้ พินิจ กุลละวณิชย์ (2533) ได้ชี้ให้เห็นข้อบกพร่องบางประการของข้อบังคับ ของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ไว้ในหนังสือ ที่ ทม 0329/0651 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน 2533 เรื่องขอให้ทบวงมหาดไทยที่มวายน้ําฉลัดผสม 4 x 100 เมตรหญิง ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย สรุปได้ว่า สภาพการเป็นทีมชาติที่ถูกห้ามลงแข่งขันในบางรายการ ของการแข่งขันกีฬาเกินกว่าที่ระเบียบการแข่งขันระบุไว้ นั้น นักกีฬาบางคนพ้นสภาพทีมชาติ มานานแล้ว แต่ก็ยังคงถูกระบุว่าเป็นทีมชาติอยู่ ทำให้ไม่สามารถลงแข่งขันในบางรายการได้ ซึ่งมีผลต่อการพัฒนาสถิติของการแข่งขันกีฬา และทำให้นักกีฬาไม่ได้แสดงความสามารถอย่าง เต็มที่รวมทั้งผู้ฝึกสอนไม่สามารถใช้นักกีฬาให้เกิดประโยชน์ต่อสถาบันอย่างมีประสิทธิภาพสูงสุดได้ จึงควรที่จะกำหนดไว้ด้วยว่า สภาพการเป็นผู้แทนทีมชาติไทยตามข้อบังคับกล่าวถึงนั้น มีอายุ มากน้อยเพียงใด ถ้าเลิกเล่นกีฬานามตัวแทนทีมชาติไทยแล้ว ยังคงถือว่าเป็นนักกีฬาทีมชาติ อยู่ในระยะเวลาเท่าใด 5 ปี 10 ปี หรือเป็นตัวแทนทีมชาติตลอดไปทั้งที่เลิกเล่นในระดับ ทีมชาตินานแล้ว

ดังนั้นผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ควรที่จะ ศึกษาข้อบังคับและระเบียบอย่างถ่องแท้ มีเกณฑ์การตรวจสอบที่ทันสมัย เพื่อให้เกิดความยุติธรรม ต่อผู้เข้าร่วมการแข่งขันมากที่สุด และควรให้ความสำคัญกับการประชุมทำความเข้าใจในข้อบังคับ และระเบียบการแข่งขัน รวมทั้งการตีความข้อบังคับและระเบียบในแง่มุมต่าง ๆ อย่างชัดเจน และบทยกโทษต่อผู้กระทำผิดในกรณีต่าง ๆ ด้วย

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

1. ควรพิจารณาปรับปรุง แก้ไขข้อบังคับและระเบียบ ว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย ในบางส่วนที่ไม่เอื้ออำนวยประโยชน์ หรือขัดแย้งต่อข้อเท็จจริง ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมมากที่สุด
2. ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยครั้งต่อไป ควรให้ผู้จัดการทีมและผู้ฝึกสอนกีฬาที่มีการกระทำผิดข้อบังคับและระเบียบ ว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย จำนวนมาก ได้แก่ ตะกร้อ กรีฑา มวยสากล แบดมินตัน กีฬาทางน้ำ และบาสเกตบอล ได้ทำความเข้าใจ และตระหนักถึงข้อบังคับและระเบียบในการแข่งขันให้มากขึ้นเป็นพิเศษ เพื่อลดปัญหาการกระทำผิดให้น้อยลง หรือหมดไป
3. การแข่งขันกีฬาชนิดอื่น ๆ ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยซึ่งมีการกระทำผิด ก็ควรจะให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้พยายามทำความเข้าใจเกี่ยวกับข้อบังคับและระเบียบ ว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยให้มากขึ้น เพื่อลดการกระทำผิดลง
4. ควรส่งเสริมให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันให้มากขึ้น เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ประสงค์ของการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย และมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น
5. ควรมีหน่วยงานเฉพาะที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ในการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทยโดยตรงขึ้นมา

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาการกระทำผิดข้อบังคับและระเบียบ ว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬาในระดับต่าง ๆ
2. ควรสำรวจและศึกษาการกระทำผิดข้อบังคับและระเบียบว่าด้วยการจัดการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัยแห่งประเทศไทย อย่างต่อเนื่องกัน เพื่อให้สามารถวิเคราะห์การกระทำผิดที่เกิดขึ้นในกรณีต่าง ๆ ซึ่งจะเป็นแนวทางในการแสวงหามาตรการป้องกันการกระทำผิดในกรณีนั้น ๆ ต่อไป